

unei dispoziții naționale — cuprinsă în parte într-o prevedere legală, în parte într-o convenție colectivă — care a fost preluată, în mod consensual, într-un contract individual de muncă, conform căreia în cazul în care vechimea în muncă a lucrătorilor salariați din sectorul transportului feroviar a fost dobândită înainte de împlinirea vârstei de 18 ani nu se ia deloc în calcul, iar în cazul în care a fost dobândită după împlinirea vârstei de 18 ani, în măsura în care respectivul lucrător nu a lucrat la o întreprindere „cvasi-publică” din țară sau chiar la angajatorul-părinte de pe teritoriul național, se ia în calcul numai pe jumătate, indiferent de competențele și de cunoștințele concrete dobândite de lucrătorul salariat în mod concret?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: este relevant pentru calcularea remunerației restante, ținând seama de vechimea în muncă neluată în calcul până în prezent (luându-se în calcul întreaga vechime în muncă dobândită înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, iar după împlinirea acestei vârste și până la începerea raportului de muncă dintre reclamant și pârâtă, cealaltă jumătate din vechimea în muncă dobândită anterior de reclamant), în conformitate cu dreptul Uniunii, faptul că vechimea în muncă a fost dobândită în perioada 1 decembrie 1965 — 24 noiembrie 1974, așadar cu mult înainte de aderarea Austriei la Uniunea Europeană/Spațiul Economic European și înainte de pronunțarea primei hotărâri cu privire la principiul egalității de tratament din dreptul Uniunii, în cazul în care se calculează conform dreptului Uniunii?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: se opune dreptul Uniunii în stadiul său actual, în special principiul efectivității, unor dispoziții naționale privind prescripția extintivă conform cărora dreptul unui lucrător salariat, ulterior pensionat, la plata ulterioară a remunerației și a pensiei care rezultă din calcularea, în sensul primei întrebări, în conformitate cu dreptul Uniunii, a vechimii în muncă dobândite în străinătate înaintea împlinirii vârstei de 18 ani, drept nerecunoscut lucrătorului de legislația națională și pe care acesta l-a putut invoca efectiv numai după pronunțarea Hotărârii din 30 noiembrie 2000, *Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst*, (C-195/98) și a Hotărârii din 18 iunie 2009, *Hütter* (C-88/08), s-a prescris în totalitate?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: îi revine unui angajator din sectorul transportului feroviar, cu 40 000 de angajați și care reprezintă o organizație ierarhică structurată pe mai multe niveluri pe un teritoriu întins, în temeiul dreptului Uniunii în stadiul său actual și, în special, în temeiul obligației de solitudine care rezultă din dreptul Uniunii, în special din efectul orizontal al principiului general de dreptul Uniunii privind egalitatea de tratament și/sau din interdicția discriminării în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, sarcina de a aduce la cunoștința angajaților săi și a reprezentanților acestora hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, care au fost publicate și în cotidiene naționale, din care rezultă că practica de până în prezent a angajatorului de calculare a vechimii în muncă încalcă dreptul Uniunii, sarcină care

poate avea ca efect, printre altele, obligația angajatorilor de a plăti ulterior remunerațiile datorate?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — Almer Beheer BV și alții/Van den Dungen Vastgoed BV și alții

(Cauza C-441/12)

(2013/C 9/48)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamante: Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV

Pârâte: Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2003/71 (¹) trebuie interpretat în sensul că, în principiu (adică pe lângă derogările și excepțiile prevăzute în anumite cazuri de directivă), obligația de publicare a unui prospect prevăzută de această directivă este aplicabilă și în cazul licitațiilor publice pentru vânzarea valorilor mobiliare executate silit?

2. (a) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, noțiunea „valoarea totală a ofertei” de la articolul 1 alineatul (2) litera (h) din Directiva 2003/71 trebuie interpretată în sensul că în cazul licitațiilor publice pentru vânzarea valorilor mobiliare executate silit trebuie să se pornească de la câștigul preconizat în mod rezonabil, ținându-se seama de caracterul special al acestui tip de licitație, chiar și atunci când câștigul preconizat este în mod rezonabil cu mult mai mic decât valoarea de piață?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și al unui răspuns negativ la a doua întrebare, cum trebuie interpretată noțiunea „valoarea totală a ofertei” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (h) din Directiva 2003/71 în special în cazul licitațiilor publice pentru vânzarea valorilor mobiliare executate silit?

(¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, p. 64, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 23).